

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေတွင်

ဦးလှကြီး
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်
နိုဝင်ဘာလ
၃၀ ရက်

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း- တစ်ဦးတစ်ယောက်က ၎င်းတွင်တာဝန်ရှိပါသည်ဟုဆိုကာမျှနှင့် ၎င်းအပေါ်ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူရန် ခိုင်လုံသည်ဟု မမှတ်ယူသင့်ခြင်း၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းစွဲဆိုရာတွင် တရားခံ၌ မည်သည့်တာဝန်ရှိ၍ ယင်းတာဝန်ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်ကြောင်း၊ ယင်းပြစ်မှုဖြစ်စေသည့် အင်္ဂါစုံလင်အောင် သက်သေထူရန် တရားလိုဘက်၌ တာဝန်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရပြစ်မှုမြောက်ရန်မှာ တရားခံ

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၁၅(ခ)
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၂ တွင်ချမှတ်သော မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၁၈-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါအမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

သည် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခိုးမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ လိမ်လည်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေခံချက် ထင်ရှားရမည် ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မကွေးတိုင်းသမဝါယအသင်းစုချုပ်တွင် ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း သမအသင်းစုချုပ်ရုံး ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းမောင်၊ အတွင်းရေးမှူးဦးသက်ဝင်းထွန်း၊ အမှုဆောင်ဒါရိုက်တာ ဦးလှကြီးတာဝန်ယူဆောင်ရွက်စဉ် ကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ စပါး၊ မြေပဲဆံနှင့် မန်ကျည်းမှည့် ဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းတွင် အရှုံးပေါ်၍ လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ကျော်၍ သုံးစွဲငွေများအတွက်လည်းကောင်း၊ ဦးလှကြီးတွင် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအားနည်း၍ အချိုးကျပေးလျော်ပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြုထားပြီး ပေးလျော်မှုမရှိပါက တရားမကြောင်းအရသာ စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်က ၎င်းတွင်တာဝန်ရှိပါသည်ဟုဆိုကာမျှနှင့် ၎င်းအပေါ်ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူရန်ခိုင်လုံသည်ဟု မမှတ်ယူသင့်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း စွဲဆိုရာတွင် တရားခံ၌ မည်သည့်တာဝန်ရှိ၍ ယင်းတာဝန်ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်ကြောင်း၊ ယင်းပြစ်မှုဖြစ်စေသည့် အင်္ဂါစုံလင်အောင် သက်သေထူရန် တရားလိုဘက်တွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု **မောင်ဟန်စိုး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု(၂)** တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ မကွေးခရိုင်တရားရုံးမှ ဦးလှကြီးသည် မန်ကျည်းမှည့် ဝယ်ယူစဉ်ကမပါရှိသော်လည်း အရှုံးဖြင့်ရောင်းချရန်ဆုံးဖြတ်သည့်အဖွဲ့၌

ပါဝင်နေခြင်း၊ စပါးဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းတွင် သတ်မှတ်သည့်အမြတ်ငွေမရရှိခြင်း၊ မြေပဲဆံဝယ်ခြင်း၊ ကြိတ်ခွဲခြင်း၌ ဦးတိုးလုံအား ငွေထုတ်ခွင့်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးသူအဖြစ်ပါဝင်ပြီး အဆိုပါလုပ်ငန်းတွင် သတ်မှတ်သည့်အမြတ်ငွေရရှိမှုနည်းပါးခြင်းတို့အတွက် ဦးလှကြီးတွင် တာဝန်ရှိနေသည်ဟုဆိုကာ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင် ၁၀ နှစ်ကျခံစေရန်ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အား မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးလှဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးခင်မောင်ညို၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

မကွေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၃/၂၀၁၀ တွင် တရားခံဦးလှကြီးအပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင် ၁၀ နှစ်ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံဝင်ရောက်ရာ အယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့သဖြင့် လျှောက်ထားသူမှ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ မကွေးတိုင်းအထွေထွေစီးပွားရေးလုပ်ငန်းသမဝါယမ

အသင်းစုချုပ်လီမိတက်၏ သမဝါယမဘဏ်ချေးငွေများပေးဆပ်ရန်ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သမဝါယမအသင်းညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ရုံးမှ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးချက်အပေါ် သမဝါယမဝန်ကြီးဌာနရုံးက စပါးဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်း၊ မြေပဲဆံရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် မန်ကျည်းမှည့်ဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းများမှ နစ်နာဆုံးရှုံးငွေများအတွက် ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း ဦးဝင်းမောင်နှင့် ဦးသက်ဝင်းထွန်းတို့က တာဝန်ရှိငွေများကို ပေးသွင်းခဲ့ကြပြီး ဦးလှကြီးအနေဖြင့် ၎င်းတာဝန်ရှိငွေကျပ် ၂၉၉၄၁၇၁/၆၆ပြား ပေးသွင်းရန်ပျက်ကွက်ခဲ့သည့်အပြင် အသင်းစုချုပ်ရုံး၏ ၂၈-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော ဒါရိုက်တာအဖွဲ့အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း ၅/၂၀၀၉ ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)အရ အချိုးကျတာဝန်ရှိငွေကျပ် ၁၈၂၅၀၀/- နှင့် အသင်းစုချုပ်ငွေကိုင်ထံမှ ခေတ္တယူငွေကျပ် ၁၅၀၀၀၀/- တို့ကို ၈-၁-၂၀၁၀ နေ့တွင် ပေးသွင်းပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြုခဲ့သော်လည်း ပေးသွင်းရန်ပျက်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အတွင်းရေးမှူးဟောင်း ဦးလှကြီးအနေဖြင့် ပေးသွင်းရန် တာဝန်ရှိငွေစုစုပေါင်းကျပ် ၃၃၂၆၇၁/၆၆ ပြား ကိုပေးသွင်းရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် ၎င်းအား ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် အသင်းစုချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဘိုအောင်က မကွေးမြို့၊ အမှတ်(၁)ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်တိုင်တန်းခဲ့မှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေကအမှုတွင် မကွေးတိုင်း၊ သမဝါယမအသင်းစုချုပ်မန်နေဂျာ ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်း(လဲ့ပြ-၂)၏ ထွက်ချက်အရ ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း သမအသင်းစုချုပ်ရုံးဥက္ကဋ္ဌမှာ ဦးဝင်းမောင်၊ အတွင်းရေးမှူးမှာ ဦးသက်ဝင်းထွန်း၊ အမှုဆောင်ဒါရိုက်တာမှာ ဦးလှကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းမောင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်စဉ်ကာလအတွင်း မန်ကျည်းမှည့်များကို တစ်ပိဿာလျှင် ၇၀၀/-ဖြင့် အချိန်တစ်သောင်းဝယ်ယူ

ထားခဲ့ကြောင်း၊ ၁၃-၅-၂၀၀၈ ရက်နေ့တွင် ဦးဝင်းမောင်အား ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်မှ
 ရပ်စဲလိုက်ချိန်တွင် မန်ကျည်းမှည့်အချိန်တစ်သောင်းမှာ ကုန်ကျန်အဖြစ်ကျန်
 ရစ်ခဲ့ရာ မန်ကျည်းမှည့်များအရည်အသွေးကျသွား၍ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့
 အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် တစ်ပိဿာ ၁၇၀/-ဖြင့်ထုတ်ရောင်းရာ
 အသင်းမှ ၅၃ သိန်းကျော်နစ်နာခဲ့ကြောင်း၊ အချိန်ပြည့်ဒါရိုက်တာအဖွဲ့
 အစည်းအဝေးအမှတ်စဉ် ၃/၂၀၀၇-၂၀၀၈(၁၀-၁၀-၂၀၀၇)နေ့စွဲပါ အစည်း
 အဝေးဆုံးဖြတ်ချက် (၃)အရ စပါးတစ်တင်းလျှင် ၄၀၀၀/-နှုန်းဖြင့် ဝယ်ရန်
 ဦးလှကြီးအား တာဝန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဦးလှကြီးမှ စပါး ၂၈၇၅ တင်းအား
 ၄၀၀၀/-ဈေးနှုန်းဖြင့်ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ၂၇-၃-၂၀၀၈ နေ့ ဒေသပေါက်ဈေး
 ၄၀၀၀/-ဖြင့်ရောင်းချကာ စပါးဝယ်ယူရာတွင် ထုတ်ယူငွေ ၁၁၅ သိန်း
 အတွက် ၂၈-၃-၂၀၀၈ နေ့တွင် ငွေ ၁၁၇၈၇၅၀၀/-အား ပြန်လည်ပေးသွင်း
 ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပြီး ငွေကိုင် ဒေါ်ယဉ်ကြည် (လိုပြ-၄)၏ထွက်ချက်အရ
 ဦးလှကြီးအား စပါးစာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူရန်ငွေ ၁၁၅ သိန်းပေးသည့်
 ငွေပေးပြေစာ ၁၀၀၁၀၂ ကို မိမိမှ ရေးပေးခဲ့ပြီး စပါးဖိုးပြန်လည်ပေးသွင်း
 သည် ဆိုသော ၁၁၇၈၇၅၀၀/-အား ငွေသွင်းပြေစာအမှတ် ၀၀၀၃၁၂ ၌
 ဖော်ပြ ထားသော်လည်း အမှန်တကယ်ရခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ပေးသွင်း
 သည့် ငွေရပြေစာကိုဖြတ်ပေးပြီး ထိုငွေကို ဝါစေ့ဖိုးထုတ်ပေးရန်ငွေ
 ၁၁၆၁၅၀၀၀/- ကိုလည်းကောင်း၊ ချိန်တွယ်အလုပ်သမားခ ၁၇၂၅၀၀/-
 ကိုလည်းကောင်း ဒေါ်ဝါဝါသန်းအား ပြန်လည်ထုတ်ပေးသည့်စာရင်းပြသ
 ရဖြင့် စာရင်းအချိန် အပြောင်းသာရှိပါကြောင်း၊ ငွေကိုင်အနေနှင့်
 ဦးလှကြီးအား စပါးဖိုးကျပ် ၁၁၅ သိန်းထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊
 မြေပဲဝယ်သည့် သိန်း ၂၀၀ ကို ငွေသားဖြင့်အပေးအယူလုပ်ခြင်းမရှိဘဲ

စာရင်းအချိန်အပြောင်းသာပြခဲ့ရပြီး မြေပဲဆံဝယ်ခြင်း၊ ဆီကြိတ်ခြင်းအားလုံးကို ဦးတိုးလုံ့မှသာ လုပ်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ကျော်ပြီး သုံးစွဲထားသော အသုံးစရိတ်များအတွက် ဦးလှကြီးတွင် တာဝန်မရှိပါကြောင်း၊ ငွေကိုင်ထံမှ ခေတ္တယူငွေ ၁၅၀၀၀၀/- မှာ စာရင်းစစ်ချိန်၌ သုံးစွဲခဲ့ပြီး ပြန်ပေးသွင်းပြီးဖြစ် ပါကြောင်း၊ ဦးလှကြီးအပေါ် စွဲဆိုထားသော အမှုမှာ စပါးဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်း အမြတ်နည်း၍ နစ်နာမှုအတွက် ၈၀၃၈၅၀/- မြေပဲဆံ ဝယ်ယူမှု၌ အမြတ်နည်း၍ နစ်နာမှုအတွက် ၄၂၀၀၀၀/- မန်ကျည်းမှည့် အနှုံးအတွက် အချိုးကျငွေပေးလျော်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ လျော်ရန်ငွေများအား ဦးလှကြီးမှ အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါကြောင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာမှ ဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်း ပေးလျော်ခြင်းမရှိပါက တရားမကြောင်း အရသာ စွဲဆိုသင့်ပါကြောင်း၊ ရာဇဝတ်ကြောင်းဖြင့် စွဲဆိုပြီး အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းလျက်ရှိကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရွှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက အသင်းစုချုပ်မန်နေဂျာ ဒေါ်လှဲလှဲဝင်း (လိုပြ-၂)၊ မကွေးတိုင်းသမဝါယမဦးစီးဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးခင်မောင်ဝင်း (လိုပြ-၃)၊ အသင်းစုချုပ်ငွေကိုင် ဒေါ်ယဉ်ကြည်(လိုပြ-၄)၊ ဘတ်ဂျက်မန်နေဂျာဒေါ်သန်းတင်(လိုပြ-၆) တို့၏ ထွက်ချက်အရ ဘဏ်ချေးငွေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြဿနာပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာမှ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး အသင်းစုချုပ်ကို စစ်ဆေးစေခဲ့ကြောင်း၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးချက်အရ တာဝန်ရှိသူဝန်ထမ်း၊ ကြီးကြပ်ရာတွင် ပေါ့လျော့သော အထက်အရာရှိများအား သတိပေးခြင်း၊ ရာထူးတိုးရပ်

ဆိုင်းခြင်းဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ လျော့နည်းကွာခြားငွေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးဝင်းမောင်၊ ဦးသက်ဝင်းထွန်းနှင့် ဦးလှကြီးတို့အား ပေးလျော်စေရန် ပျက်ကွက်က အရေးယူရန် ညွှန်ကြားချက်အရ ပေးလျော်ရန် ပျက်ကွက်သူ ဦးလှကြီးအား တရားစွဲဆိုခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ အသင်း၏ ဒါရိုက်တာများဖြစ်သော ဦးဝင်းမောင်၊ ဦးသက်ဝင်းထွန်းနှင့် ဦးလှကြီးတို့သည် အသင်းပိုင်ငွေများကို စာရင်းလွှဲပြောင်းပြုခြင်းဖြင့် အသင်းအတွက် နစ်နာဆုံး ရုံးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီး ဦးလှကြီးသည် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောငွေများကို အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားချက်အား ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲသက်သေခံချက်များအရ မကွေးတိုင်းသမဝါယမ အသင်းစုချုပ်တွင် ဘဏ်ချေးငွေကို သမဝါယမပိုင်ပစ္စည်းများအား ထုခဲ့ ရောင်းချ၍ ပေးဆပ်ရသည့်အတွက် ဘဏ်ချေးငွေသည် မည်သည့်အတွက် ဆုံးရှုံးရကြောင်း၊ မည်သူတွင် တာဝန်ရှိကြောင်းသိရှိနိုင်ရန် အထူးစုံစမ်းစစ် ဆေးရေးအဖွဲ့ကို ရုံးချုပ်မှ ဖွဲ့စည်းပေး၍ မကွေးတိုင်းသမဝါယမအသင်းစု ချုပ်ရုံးအား စစ်ဆေးစေခဲ့သည်။

သမဝါယမဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ရုံး၏ ၁၆-၁၀-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းအစီရင်ခံစာ (သက်သေခံ-တ)တွင် ဦးလှကြီးသည် ၁၀-၁၀-၂၀၀၇ ရက်က ငွေပေါင်းကျပ် ၁၁၅ သိန်းအသုံးပြု၍ စပါးဝယ်ပြီး ၂၈-၃-၂၀၀၈ ရက်တွင် စရိတ်နုတ်လျက် စပါးရောင်းရငွေကျပ် ၁၁၆၁၅၀၀၀/-ကို အသင်းသို့အပေးပြခဲ့သဖြင့် ကျပ် ၁၁၅၀၀၀၀/-သာ အမြတ်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ၆ လကြာအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသဖြင့် ငွေကျပ် ၁၀၀

ကျပ် တစ်လ ၁၇ ပြားသာ အမြတ်ရရှိပါကြောင်း၊ အနိမ့်ဆုံး ၂ ကျပ် ၅၀ ပြား ခန့်အမြတ်ရရှိသင့်သဖြင့် ခြားနားငွေ ၂ ကျပ် ၃၃ ပြားကို ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းမောင်နှင့် ဒါရိုက်တာ ဦးလှကြီးတို့က အညီအမျှပေးလျော်ရန်တာဝန် ရှိပါကြောင်း၊ ငွေ ၁၀၀ ကျပ် တစ်လလျှင် ၂ ကျပ် ၃၃ ပြားနှစ်နာရာ ငွေပေါင်း ကျပ် ၁၁၅ သိန်း၊ ၆ လတွင် ကျပ် ၁၆၀၇၇၀၀/- နှစ်နာခဲ့ရပါကြောင်း၊ ၁၈-၂-၂၀၀၈ ရက်စွဲဖြင့် အသင်းစုချုပ် ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဦးတိုးလုံသို့ ကြိုတင်ငွေကျပ် သိန်း ၂၀၀ ထုတ်ပေးလျက် မြေပဲဆံများဝယ်ယူစေခဲ့ရာ ၂၄-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲ ဖြစ်ရှင်းတမ်းတက်လျက် အသင်းစုချုပ်သို့ ငွေကျပ်သိန်း ၂၁၀ ပြန်လည်ပေး သွင်းခဲ့ရာ ကျပ်သိန်း ၂၀၀ အတွက် ၁၀ သိန်း မြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ငွေ ၁၀၀ ကျပ် တစ်လလျှင် ၁ ကျပ် ၁၀ ပြားသာအမြတ်ရရှိခဲ့၍ အကျိုးအမြတ် ၂ ကျပ် ၅၀ ပြား အနိမ့်ဆုံးရသင့်သည်ဖြစ်ရာ ၁ ကျပ် ၄၀ ပြားနှစ်နာမှုရှိပါကြောင်း၊ ကျပ်သိန်း ၂၀၀၊ ၄ လခွဲတွင် ကျပ် ၁၂၆၀၀၀၀/- နှစ်နာခဲ့သည့်အတွက် ဒါရိုက်တာအဖွဲ့တွင် တာဝန်ရှိပါကြောင်း၊ ၂၃-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့က မန်ကျည်းမှည့်ပိဿာ တစ်သောင်းအား တစ်ပိဿာ ၇၀၀/- နှုန်းဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ ပြီး အချိန်တစ်နှစ်ခန့်အကြာ ၆၄. ၅ ပိဿာလျော့နည်းခဲ့ရာ ပျက်စီးလှဖြစ်မှ တစ်ပိဿာ ၁၇၀/- ဖြင့် ရောင်းချခဲ့၍ ကျပ် ၅၂၆၅၈၁၅/- အရှုံးပေါ်ခဲ့ရာ အချိန်ပြည့်ဒါရိုက်တာအဖွဲ့မှ ပေးလျော်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြအစီရင်ခံထား သည်ကို တွေ့ရသည်။

သမဝါယမဦးစီးဌာန၊ တိုင်းဦးစီးမှူးရုံး၊ မကွေးမြို့၏ အထူးစုံစမ်းစစ် ဆေးခြင်းအစီရင်ခံစာ ၁/၀၉(သက်သေခံ တ-၁) တွင် ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ခုနှစ် နှစ်လွန်အသုံးစရိတ် ကျပ် ၇၃၀၀၀၀/- ရှိကြောင်း စုံစမ်းပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ

၂၈-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဒါရိုက်တာအဖွဲ့အစည်းအဝေးအမှတ်စဉ် ၅/၀၉ (သက်သေခံ-၅)၌ အဆိုပါငွေအား ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း ဦးသက်ဝင်းထွန်း၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးလှကြီး၊ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင် ဦးဘသန်းဦး၊ မန်နေဂျာ ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်းတို့မှ အချိုးကျ ကျပ် ၁၈၂၅၀၀/-အား အပြေအကြေးပေးလျော် စေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

သို့အတွက် ဦးလှကြီးအပေါ် စပါးဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းနှစ်နာငွေ ကျပ် ၈၀၃၈၅၀/-မြေပဲဆံဝယ်ယူမှု၌ နှစ်နာငွေကျပ် ၄၂၀၀၀၀/- မန်ကျည်းမှည့် ဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းနှစ်နာငွေကျပ် ၁၇၇၀၃၂၁/၆၆ပြား၊ နှစ်လွန်အသုံးစရိတ် အပေါ်တာဝန်ရှိငွေကျပ် ၁၈၂၅၀၀/-နှင့် အသင်းစုချုပ်ငွေကိုင်ထံမှ ခေတ္တ ယူငွေကျပ် ၁၅၀၀၀၀/-တို့ကို ပြန်လည်ပေးသွင်းရန်အကြောင်းကြားခဲ့သော် လည်း ပြန်လည်ပေးသွင်းမှုမရှိ၍ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ တရားစွဲဆိုခွင့် ပြုမိန့် သက်သေခံ (အ) အား ရယူပြီး တရားခံ ဦးလှကြီးအပေါ် ၁၉၆၃ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ပေသည်။

တရားခံ ဦးလှကြီးမှ စပါးနှင့်ပတ်သက်၍ အသင်းစုချုပ်မှ ငွေကျပ် ၁၁၅ သိန်းကို ထုတ်ယူခဲ့မှုမရှိ၊ စပါးဖိုးငွေကျပ် ၁၁၆၂၁၆၀၀/-ကိုလည်း ပေးသွင်းခဲ့ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ မန်ကျည်းမှည့်ကိစ္စမှာ မိမိတာဝန်မယူမီကပင် ဝယ်ထားပြီး တစ်စုံတစ်ရာပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မြေပဲဆံနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဦးတိုးလုံမှသာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နှစ်လွန် အသုံးစရိတ်မှာ စီမံမန်နေဂျာမှ အချိန်မီတင်ပြခြင်းမရှိ၍ အသုံးစရိတ်ပေါ် နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ငွေကိုင်ထံမှ ယူသုံးငွေမှာ မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက်မဟုတ်

ဘဲ စာရင်းစစ်လာရောက်ချိန်၌ ဧည့်ခံသုံးစွဲသောစရိတ်ဖြစ်ပြီး ထိုငွေကို ပြန်လည်ပေးသွင်းပြီးဖြစ်ပါကြောင်း၊ မြေပဲ၊ စပါး၊ မန်ကျည်းမှည့်ကိစ္စတို့တွင် ငွေထုတ်သုံးစွဲခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ပေးလျော်ခဲ့ခြင်းမရှိပါကြောင်း ထုချေထွက်ဆို ခဲ့သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုမြောက်ရန်မှာ တရားခံသည် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခိုးမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ လိမ်လည်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေခံချက်ထင်ရှားရမည်ဖြစ်သည်။

အမှုတွင် တရားခံဦးလှကြီးသည် မကွေးတိုင်းသမဝါယမအသင်းစုချုပ်ပိုင်ငွေများကို အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ပါသည်ဟု သက်သေခံချက်မတွေ့ရပေ။ မန်နေဂျာ ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်း (လိပြ-၂)၊ ငွေကိုင် ဒေါ်ယဉ်ကြည်(လိပြ-၄)၊ ဘတ်ဂျက်မန်နေဂျာ ဒေါ်သန်းတင် (လိပြ-၆) တို့၏ထွက်ချက်အရ မန်ကျည်းမှည့်ဝယ်ယူသည့်ကိစ္စတွင် ဦးဝင်းမောင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည့်အချိန်က ၎င်းတစ်ဦးတည်း၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး မြေပဲဆံကိစ္စတွင် ဦးတိုးလုံကသာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ စပါးဝယ်ယူသည့်ကိစ္စတွင် ဦးလှကြီးအမည်ဖြင့် သက်သေခံ (၃) ပြေစာဖြင့် ငွေကျပ် ၁၁၅ သိန်းကို ထုတ်ယူခဲ့ပြီး သက်သေခံ(၈) ပြေစာဖြင့် စပါးရောင်းရငွေ ကျပ် ၁၁၇၈၇၅၀၀/- အားပြန်လည်ပေးသွင်းခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

တရားခံအပြစ်ရှိကြောင်း တရားလိုဘက်မှ အခိုင်အမာသက်သေထူနိုင်ခြင်းမရှိ၊ တရားခံက ၎င်းတွင် ကျွမ်းကျင်မှုနည်းပါးခြင်း၊ ဝန်ထမ်းမလုံလောက်၊ ပစ္စည်းထားသိုရန်မပြည့်စုံ၊ အလုပ်မနိုင်မနင်းဖြစ်ခဲ့ရ၍ အလျော့

အနည်းရှိတန်သရွေ့ရှိပါမည်။ အလွဲသုံးစားမလုပ်ခဲ့ရပါဟု တင်ပြချက်မှာ မှန်နိုင်
လောက်သည်။ ၎င်းအပေါ်စွပ်စွဲသည့်အတိုင်းအတာအထိ ၎င်း၌တာဝန်ရှိ
သည်ဟု ယူဆရန်ခဲယဉ်းကြောင်း **မခင်မြင့် (ခ) မခင်ညွန့်ကြည် နှင့်**
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု (၁) တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

မကွေးတိုင်းသမဝါယမအသင်းစုချုပ်တွင် ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ဘဏ္ဍာ
ရေးနှစ်အတွင်း သမအသင်းစုချုပ်ရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းမောင်၊ အတွင်းရေးမှူး
ဦးသက်ဝင်းထွန်း၊ အမှုဆောင်ဒါရိုက်တာ ဦးလှကြီး တာဝန်ယူဆောင်ရွက်စဉ်
ကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ စပါး၊ မြေပဲဆံနှင့်
မန်ကျည်းမှည့် ဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းတွင် အနှုံးပေါ်၍လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာ
ရေးနှစ်ကျော်လွန်၍ သုံးစွဲငွေများအတွက်လည်းကောင်း ဦးလှကြီးတွင်
ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအားနည်း၍ အချိုးကျပေးလျော်ပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြု
ထားပြီး ပေးလျော်မှုမရှိပါက တရားမကြောင်းအရသာ စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ပေ
သည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်က ၎င်းတွင် တာဝန်ရှိပါသည်ဟုဆိုကာမျှနှင့်
၎င်းအပေါ်ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူရန် ခိုင်လုံသည်ဟု မမှတ်ယူသင့်၊
ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းစွဲဆိုရာတွင် တရားခံ၌ မည်သည့်တာဝန်ရှိ၍ ယင်း
တာဝန်ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်ကြောင်း၊ ယင်းပြစ်မှု
ဖြစ်စေသည့် အင်္ဂါစုံလင်အောင် သက်သေထူရန် တရားလိုဘက်တွင်တာဝန်

---

(၁) ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး(အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့)၊

ရှိသည်ဟု မောင်ဟန်စိုး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု (၂) တွင်
လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ မကွေးခရိုင်တရားရုံးမှ ဦးလှကြီးသည် မန်ကျည်းမှည့်
ဝယ်ယူစဉ်ကမပါရှိသော်လည်း အရှုံးဖြင့် ရောင်းချရန် ဆုံးဖြတ်သည့်အဖွဲ့
၌ ပါဝင်နေခြင်း၊ စပါးဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းတွင် သတ်မှတ်သည့်အမြတ်ငွေ
မရရှိခြင်း၊ မြေပဲဆံဝယ်ခြင်း၊ ကြိတ်ခွဲခြင်း၌ ဦးတိုးလုံအား ငွေထုတ်ခွင့်နှင့်
လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးသူအဖြစ် ပါဝင်ပြီး အဆိုပါလုပ်ငန်းတွင် သတ်မှတ်သည့်
အမြတ်ငွေရရှိမှုနည်းပါးခြင်းတို့အတွက် ဦးလှကြီးတွင် တာဝန်ရှိနေသည်ဟုဆို
ကာ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ
၃ အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင် ၁၀ နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့်
ယင်းအမိန့်အား မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ အတည်ပြုခဲ့ခြင်း
သည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ လျှောက်ထားသူ ဦးလှကြီး
အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်
ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင် ၁၀ နှစ် ကျခံစေရန်ဖြစ်မှု
ထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့် မကွေးခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်
ပြုခဲ့သော မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်များကိုပယ်
ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားသူ ဦးလှကြီးအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်ကြောင်း
အမိန့်ချမှတ်သည်။

(၂) ၁၉၇၀ ခြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး(အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့)။